

ಮಾತ್ರ ಇಂದು ಕ್ಕೇ ಬಿಟ್ಟ. ಈ ಮಾತೆ ಕೇಳಿ ಮಂಜೇಗೌಡರ ಎದೆ ಬೆಂಕ್‌ಗಾದಂತಾಗಿ, ‘ಲೇ ಕರ್ಯ ಏನ್ನ ನಿಮ್ಮುದ್ದ ಆಡ ಮಾತು, ನಿನ್ನ ಏನು ಧರ್ಮ ಕರ್ಮ ಅನ್ನದ ಇಲ್ಲೇನ್ನಲ, ಥಾ ನಿಮ್ಮ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪು ಬೆಂಕ್ ಹಾಕ, ಹಂಗೆ ಅನ್ನಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ್ರೆ ಆ ನಮ್ಮುವ್ವ ಸುಂಕಿ ಮಾರಮ್ಮ ನೋಡ್ಯೇತಳೆ ನಿಮ್ಮನ್ನೇಲ್ಲವ’ ಎಂದು ಹೊಲ್ಲಿ ಕೊಡವತ್ತ ಮೇಲೆದ್ದರು. ಪಟ್ಟೆಲ್ಲ ಪರಮೇಶ್ವರ, ‘ನಿಮ್ಮೇನಾರ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮ ಅನ್ನದ ಬೆಂಕ್‌ನ್ನು, ನಾಲ್ಕಿಗೆ ಇತ್ತೆ ಅಂತ ಹಂಗೆ ಬೇಕು ಅಂಗೆ ತಿರುಗುಸ್ತಿರಿ’ ಎಂದು ದನಿ ಅದುರಿಸತ್ತೆ ವ್ಯಾದರು. ಇಬ್ಬಿರಿಗೂ ಹಟ್ಟಿ ಹೊಂಡಿ ಎತ್ತಿರುವ ಹೋಳಿನಂತೆ ಕಂಡುಬಂದುದರಿಂದ ದದಿ ದದನೆ ಉರೋಳ್ಳ ಕಡಿಕೆ ಕಾಲಾಕತ್ತೆಗಾಡಿದರು.

ಪ್ರಶಾಂತನಿಗೆ ಇವತ್ತು ಮಂಜೇಗೌಡರಿಗೆ ಸರ್ಯಾಗೆ ಅಂದು ಕಳುಹಿವು, ಇನ್ನೆಂದೂ ಹಟ್ಟಿಕಿಡಿಕೆ ತಲೆ ಹಾಕಿ ಮಲಗಲ್ಲ ಅನ್ನಿರೆ, ಅದೇ ಮಂಜೇಗೌಡರಿಗೆ ಕರ್ಯನ ಮಗ ಸೂರಿ ಅಂದ ಮಾತಿನ ಜೊತೆಗೆ ಅಪ್ಪ ಪಂಚೇಗೌಡರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ, ಈಗ ಘಲಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಮನ್ನಾರು ಗಿಡ ತೆಗಿನ ಸೋಣಿಗಳು, ಎರಡೆರಡು ಬೋರು, ಪೈಪ್ ತುಂಬ ಏರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಯಾರೋ ಹೊತ್ತೆಯ್ಯಂತೆ ಭಾಸವಾಗಿ

ನಿದ್ರೆ ಬರದಾಯಿತು. ಮೆಟ್ಟು ಮಾಡ ಚಲುವನ ಎರಡಕ್ಕೆ ಜಮಿನ್ನ ಮನ್ನಾರು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಬರೆಸ್ತೇಂಡಿದ್ದ ಪಟ್ಟೆಲ್ಲ ಪರಮೇಶ್ವರ ಈಗ ನೂರ್ಯೆವತ್ತು ಗಿಡ ತೆಗಿನ ಸಣಿ ನೆಟ್ಟು ಘಲ ಕಾಣಿತ್ತಿದ್ದರು.

ಘಲ ತಿಂತ್ತಿಗ್ರೇನಂತೆ ಅದರ ಪಾಣಿ ಮಾತ್ರ ರಂಗನ ಅಜ್ಞ ತಿಮ್ಮಿಜ್ಞನ ಹೆಸರಿನಿಂದ್ದೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದು, ಸೇವಾಕೇಂದ್ರದ ರಂಗನೂ ಏನಾರ ಸೇರಿ ಈ ರಿತಿ ಚಿತ್ತಾವನೆ ನೆನೆಸ್ತೇ ಎಂದು ಆತಂಕಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ಡು, ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಈ ಲಾಡಿ ಮಕ್ಕಿಗೆ ಹಂಗೆ ಬುಡ್ಡಿ ಕಲಿಸದು ಎಂದು ತರಾವರಿಯಾಗಿ ಯೋಚಿಸತ್ತೊಡಗಿದರು.

ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಈ ನನ್ನಕ್ಕುಜೊತೆ ಈಗ ದ್ವೇಪ ಕಟ್ಟಿಂದು ಬ್ಯಾಡ, ಏನಾರ ಮಾಡಿ ಒಳಿಕಾಕ್ಕಂಡು ಕೆಲ್ಲ ಸಾಧಿಸ್ಯಂಬೇಕು ಅನಿಸಿ, ಈ ಶಾಂತಾವಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮರದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನೆನಪಾದುದು. ಮರದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈಗ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಮ್ಮ ಹೇಡಿಕೆಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು. ಅವರು ಕ್ಕೀಗೊಂಡಿದ್ದ ‘ಸ್ವಾಮಿಜಿಯ ನಾಗೆ ದಲಿತ ಕೇರಿಯ ಕಡೆಗೆ ಕಾಯ್ದುಕ್ರಮ ರಾಜ್ಯದಾಡುತ್ತ ಸಂಚಲನ ಉಂಟುಮಾಡಿತ್ತು. ಪರ ವಿರೋಧದ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇದಾವುದಕ್ಕೂ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಲೆಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಕೆಲ ದಲಿತ ಕೇರಿಗಳನ್ನು

